

Kampkrant 5

Stichting Nationaal Modelvliegkamp

Donderdag 7 augustus 2014

Combat, een wedstrijd voor echte mannen!

De kampweek vordert alweer gestaag en voor je het weet zit het er allemaal weer op. Maar geen getreur, we hebben nog ruim een dag te gaan. Het bezoek is weer weg en we hebben de ochtend kunnen gebruiken om de gemiste Combat-wedstrijd van gisteren in te halen. Het was een extreem spannende wedstrijd, waarbij er zelfs een extra ronde moest worden gevlogen om het gevecht tussen de derde en vierde plaats te beslechten. Morgenochtend nog even de RB-Motor wedstrijd en we zijn weer bij.

Uitslag Combat wedstrijd

Nr.	Namen	Punten
1	Harm Jansen	8
2	Mirko Bosch	6
3	Lars Zender	5 + 5
4	Ernani Bosch	5 + 2
5	Niels Steigenga	4
6	Fedde Cadée	3
7	Pim Bijl	1
8	Otto Post	0
8	Johan Burgmeijer	0

Schemeren met modelvliegtuigen

We hebben er lang op moeten wachten, maar aan het eind van de woensdag werd het toch nog droog. Dat was mooi, want het zou jammer zijn wanneer er nog een wedstrijd zou moeten vervallen vanwege het weer.

Na een statische keuring mochten de piloten laten zien welke vliegkunsten met bijzondere lichteffecten ze konden laten zien. De uiterst partijdige jury kon voor beide onderdelen punten geven.

Na de wedstrijd werd de avond afgesloten in de grote tent met een hapje en een drankje. En het was nog lang onrustig op het kamp...

Nr.	Namen	Punten
1	Mirko Bosch	196
2	Minze Zwerver	185
3	Joris Crèvecoeur	158
4	Coen Deen	154
5	Carlo van der Meer	73
6	Pim Bijl	65
7	Harm Janssen	38
8	Thijs van der Meer	31
9	Bald de Boer	19

Uit het krantenarchief

De kolommen van Luc

Voor wie het niet wist: John is ook ooit jong geweest. Bovenstaande foto werd genomen op het Modelvliegkamp in 1974. John komt hier net uit de douche en heeft de dweil nog op zijn hoofd. Of had John toen gewoon zijn haarspelden vergeten mee te nemen?

Vanmorgen stond ik op en keek uit de tent, rond het tijdstip van half negen. Hmm, interessant, een dicht wolkendek, geen zon en geen wind. Deze combinatie van weerfactoren hadden we nog niet meegemaakt. Gisteren hadden we helaas regen, maar de roeiboten waren ver te zoeken. Mijn eerste gedachte ging uit naar het recreatief record vliegen, het meest zenuwslopende evenement waar een menselijk wezen zijn ziel en zaligheid in kan leggen. Het was maar een aantal uur verder, het punt waarop de kisten het luchtruim kozen en er de eerstvolgende uren niet meer naar beneden zouden komen. Of er moet er eentje uit de lucht donderen uiteraard, maar daar gingen we niet van uit. Gelukkig klaarde het op en konden we beginnen.

Mijn Phoenix Canary Sport 40 koos in 2012 voor het eerst het luchtruim boven dit veld, waarna de dagen hier op volgend een recordpoging zou volgen. Het experimenteren was weken van te voren begonnen. Het systeem was redelijk eenvoudig. Men neemt een harde frisdankfles, prikt een aantal slangen en buizen door de dop en smijt hem boven op de vleugel met een aantal elastieken. Op het moment had ik een zwaar versleten O.S. 46 SF 2-takt motortje met een verrotte gloeiplug. Niettemin was het mogelijk om geleidelijk te klimmen en met rustige uitslagen het richtingsroer te gebruiken om de kist om te gooien. Mij was geadviseerd, (ik geloof door Ella toen) om bij topzware belasting zo min mogelijk ailerons te gebruiken, want dit zou leiden tot een verlies in lift over de vleugel, wat deze kist fataal zou worden. Deze kist is geen zwever, dus met uiterste precisie moet zodanig gestuurd worden, dat het gewicht hem niet in een stall zou brengen. Het eerste halfuur moest met vol gas gevlogen worden voor de snelheid. De balans tussen het geven van gas en het gebruik van de brandstof is een kritieke factor in het behalen van een record. Na 4 uur was de tank zo goed als leeg en werd de landing ingezet. Het record van Ron Smetsers was met enkele minuten zorgvuldig en gevoelig op de bek gegaan, wat tot uiterste vreugde en euforie leidde bij mij.

Op dit punt staat onze enige echte Airbus A330 piloot dik te winnen met zijn zwever. Ik gun het hem van harte, om dat maar even voorop te stellen. Sportiviteit staat aan de top bij deze hobby en ik zal zijn hand schudden, waarna heel hard hui-

len en het in de fik steken van al zijn spullen zal volgen.

Helaas weet hij dat nog niet, haha.

Hij heeft goed en gedisciplineerd gevlogen en zijn eindtijd zal weldra bekend gemaakt worden.

Verder zijn er nog andere kanjers die het heel ver geschopt hebben.

Carlo v/d Meer heeft met zijn volledige kracht en kunnen de prestatie geleverd om 3:34:20 te vliegen, helemaal fantastisch Carlo!

Daarnaast heeft Otto wel drie pogingen gedaan, namelijk: 27:19, 45:55, 1:15:45.

De overige spannende activiteiten vandaag (waarin Peter v/d Riet uiteraard niet zou kunnen ontbreken) werden uitgevoerd door onze koning der leipheid met zijn half gestripte Calmato. Namelijk het optrekken van een zwever. Ik kan mij Richard Huizer herinneren, die vorig jaar met een Calmato eveneens een hele grote zwever wist te slepen, waarna de kist gevoelig de grond in ging, zoals traditioneel niet had kunnen uitblijven. Ook onze top vent van het kamp, Ozzy, (zonder wier dit kamp een droevige bedoeling was geworden) heeft zijn BigLift omhoog gestuurd om een parachutist te droppen, die met zijn kop in de olie hing, waarna als ontsnapping hieraan de verpletterende dood volgde in het weiland naast het veld. Tsjaja, soms ben je niet voor het geluk geboren, blijkt. Vooral niet als plastic object.

Als afsluiter: gister nacht zijn er een aantal zaken gebeurd waar ik getuige van mocht zijn. Gezellig in de tent van onze King van het kamp waren de drank aanwezig en de stoelen gevuld. Ik ben nog steeds aan het uitwerken of het drankgebruik het gevolg was van het plezier, of het plezier gevolg was van de drank.

De geluiden en ook de moppen van Niels waren rijkelijk uit de tent te horen, weerklinkend over de camping. Het plezier kon niet op en Peter heeft de dag van te voren een leuk afspraakje geregeld, waar het gesprek maar niet van af kon wijken. Er was ook een bepaald soort tape aanwezig, die Niels goed en wel heeft mogen uitproberen. Vastgetaped aan de stoel kwam hij de grote tent in schuiven, wat tot veel verbaasde gezichten deed leiden. 's Avonds ging het gerommel rijkelijk door, waarna een aantal kampdeelnemers hun rust gestoord kregen. Na veel gedoe en gestamp is het eindelijk gelukt en keerde de rust weder, John was gestopt met snurken. Uw auteur